

MENIGHETSBLAD FOR KOLBU

Nr. 1 * mars 2026 * 17. årg. * *Fred være med dere! Luk. 24,36a*

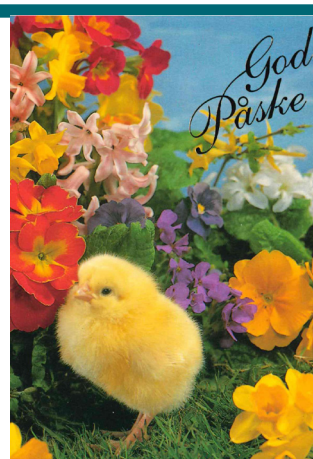

Kontortid: Kom gjerne innom
når du ser at noen er her!**Telefonen er betjent tirsdag - fredag**
kl 10.00 – 14.00**Sokneprest:**
Anne-Hilde
Wesenberg Helland
Mobil: 41 90 62 32
E-post: ah524@kirken.no**Diakon:**
Janne Alvilde Arntzen
Mobil: 40 45 51 91
E-post: jg389@kirken.no**Kantor:**
Torbjørn Dyrud
Mobil: 92 28 24 94
E-post: td563@kirken.no**Leder Trosopplæringen**
i Østre Toten:
Anny Holien
Mobil: 99 61 47 24
E-post: ah538@kirken.no**Vikar for kirketjener:**
Jens Ulsrud
Mobil: 92066737
e-post: ju694@kirken.no**Kirkeverge i Østre Toten:**
Rannveig Theisen
Mobil: 93 22 33 32
E-post: rt287@kirken.no**Leder Kolbu menighetsråd:**
Anne Kari HovdeMenighetsblad for Kolbu
utgis av Kolbu menighetsrådRedaksjon: Åse Marit Berg Narum, Eva Hveding
Bergum, Jens Amlie, Karsten Nyborg, Janne A.
Arntzen og Anne-Hilde W. Helland
Kontonummer: 2050.09.01617
VIPPS 100651 Kolbu menighet
Trykk: Land TrykkeriNeste nummer av menighetsbladet
kommer ut i juni 2026

Frist for innlevering av stoff: 21. mai

Forsidebilde: Visitasgudstjeneste i Kolbu
kirke. Foto: Karsten Nyborg

Kjære leser!

God påske!! Jeg fant et dikt av Hans
Børli som heter «Tro». Det er sånn:Om jeg tror på Gud?
Tja, jo – på min egen måte, men
det er vel mer et spørsmål
om Gud tror på Meg.Og min hilsen til deg er at det gjør
Gud! Det er derfor vi feirer påske! Her
er 3. vers av sangen «Påskemorgen»:Sangen toner, vår forsoner,
vår forsoner til evig pris;
han ville bløde for oss å møte,
for oss å møte i paradiset.
Sangen toner, vår forsoner,
vår forsoner til evig pris.*Påskekort fra
Karsten Nyborg*

Påskenostalgi

Det nærmer seg påske og for mange er det ensbetydende med
appelsiner, Kvikk Lunsj og påskekrim, mens det for andre er guds-
tjenester og påskentøtter på NRK som gjelder. Uansett, så er påsken
som så mye annet knyttet til tradisjoner og påskeskikker. Gamle på-
sketradisjoner har røtter som går tilbake flere århundrer og er ofte
knyttet til religiøse og kulturelle praksiser.Tradisjonen med påskeegg stammer fra førkristne tider, der egg er
et symbol på nytt liv og fruktbarhet. Egg ble dekorert og gitt som
gaver for å feire at våren nærmer seg og en hyllest til det nye livet
som vekkes opp etter vinteren. Det å fargelegge egg med dekora-
tive tegninger og mønstre har vi fått fra Orienten, og i Øst- og Mel-
lom-Europa har eggdekoring utviklet seg til en egen kunstart.Det er vel ikke mange av oss, hvis noen i det hele tatt, som lenger
skriver og sender påskekort. Men går vi noen tiår tilbake i tid, var
dette like naturlig som å skrive og sende julekort. Påskekortene
kom til Norge i 1871, og hadde sin storhetstid i de første tiårene
på 1900-tallet, for så og døy ut med urbaniseringen på 1960-tallet.
Hovedmotivene på kortene som ble sendt var gjerne egg og fjør-
fe, som var av de eldste påskesymbolene. Etter hvert også motiver
med hytteturer, skiturer og forskjellige religiøse motiver. I boken
"Påske om tradisjoner omkring en høytid", skriver Ørnulf Hovde
at en kunne oppvarte venner og bekjente med et påskebrev. Slike
brev var det vanlig å springe rundt med til hverandre på påskeaften.
Brevene skulle kastes inn i huset gjennom døren eller vinduet. Det
sto visstnok bare godt i dem, til og med frieri kunne de inneholde.
I dag er både påskebrevene og påskekortene erstattet av e-post og
andre sosiale medier, men vi kan vel slå fast at i vår nære fortid har
begge deler hatt en positiv kontaktfunksjon i lokalsamfunnet.

Ja, jeg tror på korsets gåte!

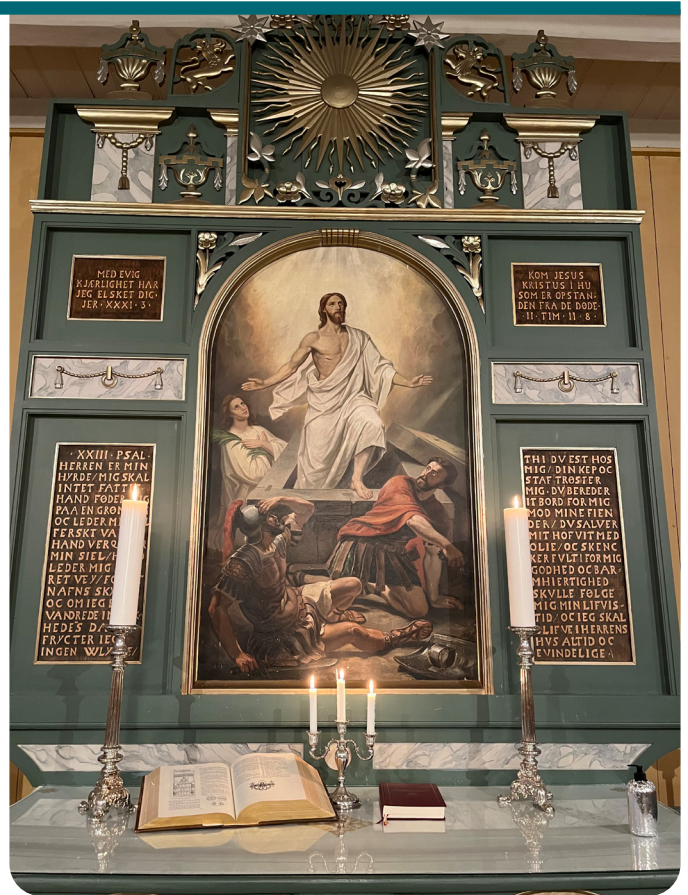

Biskop Ole Kristian Bonden - Foto Lars Martin Bøe

Påskeevangeliet er fantastisk. Det er utgangspunktet for verdens største håpsbevegelse. Det er en fortelling som gir mennesker troen på livet og kjærligheten – tross alt.

«Det leter mange etter nå enten man sverger til Gud eller ikke», skrev Aftenpostens kommentator Nazneen Khan-Østrem i en kronikk rett før påske i fjor. Der minnet hun om påskens grensesprengende budskap i møte med livets og verdens bølgedaler., og la til: «Jesus døde tross alt ikke på korset for at nordmenn skal ha påskeferie.»

«Jeg er redd for å bli redd» sier Peder (15) i NRK dokumentaren «Team Pølsa». Det er flere enn meg som lot seg imponere og berøre av de seks ungdommene og deres coach Øystein «Pølsa» Pettersen. Seks ungdommer med ulike diagnoser og funksjonsnedsettelse som skal gjennomføre et skirenn under ski-VM i Trondheim. Etter første episode begynte jeg bare å gråte, fordi jeg ble så overvelda av den virkeligheten som skylder over meg der jeg sitter i godstolen. De lever med uhelbredelige diagnoser og døden så tett på kroppen. Og de er jo bare barn. Og selv om de skulle greie å komme i mål i skirenn, blir de jo ikke helbredet. Men Peder er sterk og utholdende, med følelsene utenpå kroppen og med et stort hjerte for alle. Og det er de menneskelige egenskapene som rører meg mest. Mot, ydmykhet, men også sinne. Hvordan de er med hverandre, som lag. Og da den beskjedne og lavmælte Sunniva (14) – lagets trygge havn og kaptein – holder i stavene sammen med Syver (13), han som inspirer og tar utfordringer på strak arm og ser løsninger til tross for barnedemens og at han ikke lenger ser – og sammen kjører ned den bratte bakken i Granåsen på isføre og med dødsangsten i sporet i siste episode – minner det meg samtidig om håpet i den tomme graven. For hva er håp? Og hva slags framtid kan vi håpe på?

Altartavla i Kolbu kirke - foto AHW Helland

Helt sentralt i påsken og i den kristne tro er håpet. Håp for oss selv og for verden – basert på oppstandelsestroen. For det kristne håpet er noe annet enn optimisme og tro på framskritt og framgang. Håpet som vekkes ved den tomme graven er noe annet, forankra både i Guds skapervilje og Gudsrikets løfte. Håpet handler om hva slags makt som ytterst sett er sterkest, og hva slags Gud vi egentlig prøver å sette vår lit til. Det er et håp som er uløselig forankra både i korset OG den tomme graven. Det er forankra i Jesus selv. Han som gjør at også vi kan holde fast i håpet om Guds nærvær i lidelsen, om oppreisning på tilværelsens bunn, og kjærligheten som er sterkere enn døden. Evighetshåpet er kanskje ikke det vi er aller mest opptatt av i vår tid, men håpet som ligger i den tomme graven handler i sitt ytterste om evigheten. Det handler ikke bare om håpet om bedre tider, men seieren over døden og dødskreftene, og at Gud en gang skal gjøre alle ting nye. Det er kraft i dette, selv om vi vet at vi alle skal dø en gang. Det gir kraft til håpet og ei framtid i livets og kjærlighetens retning uansett. Vi er en del av en håpsbevegelse. God påske!

Ole Kristian Bonden
Biskop

GLIMT FRA EN BARNDOM

Foto Jens Amlie

Geni-erklært

Kanskje har alle godt av *en* gang i livet å bli geni-erklært. Det skjedde meg da jeg var 11 år. Noen måneder for ung, men likevel godkjent som deltaker på en sommerleir for aldersgruppa 12-15 år. Stedet var Solvika leirsted på Lesjaskog.

Lørdag var det festkveld, og jeg husker at tre deltakere ble hentet fram til en spørrekonkurranse. Jeg var en av dem, og desidert både minst og yngst. Alle spørsmålene var hentet fra Bibelen, mange lette, noen nokså vanskelige. Men jeg gikk seirende ut av konkurransen, - med god margin. Det ble nesten litt i meste laget, - særlig da ei av de eldste jentene, og desidert den peneste (og attpåtil dattera til en baker!) kom bort til meg og sa: «Du var jammen glup.»

At jeg bokstavelig talt ble geni-erklært smakte godt, men seieren hadde en aldri så liten bismak: Hjemme hadde jeg et «bibelspill» med en mengde spørsmålskort. Det var utgitt på 1940-tallet, og jeg og kameratene mine kunne nok stort sett svarene på rams. Opplaget var neppe stort, for jeg har aldri sett det noe annet sted enn hjemme. Men spørderen hadde nok det samme spillet. Litt seinere, da «seiersrusen» hadde lagt seg, slo det meg at han var nå ganske grei som ikke stilte meg et tilleggsspørsmål: «Du skulle vel ikke tilfeldigvis ha et spill som heter *Kjenner du Bibelen?*»

Frakken

Mor var begeistret! Fetter Jan på Bøverbru var to år eldre enn meg, og nå hadde det kommet en stor pappeske fra Toten, full av klær som Jan hadde vokst ut av, trøyer, skjorter og bukser og - «toppen av kransekaka» - en god og varm vinterfrakk. *Fantastisk!* sa mor. Og vinter var det virkelig. På Lesja krøp termometeret ikke sjelden ned til minus 30, iblant passerte det 40 iskalde grader. Nå var det slik at blant oss smågutter var det

en, og bare *en*, bekledning som gjaldt vinterstid: ytterplaggene var genser og vindjakke, nikkers eller strekkbukse. Jeg så for meg en guttunge komme tuslende på skoleveg i frakk, - det var rett og slett en umulig tanke! Det var ikke ofte jeg tok til tårene, men dette ble rett og slett for mye!

Plutselig ga jeg meg. Jeg skjønnte nok at tårer var en dårlig taktikk. Og dagen etter gikk jeg til skolen iført den varme vinterfrakken, og tilsynelatende i godt humør.

Ikke lenge etterpå skulle far av gårde, - det var en snau kilometer å gå opp til skolen og riksvegen, og jeg kan ikke huske at denne vesle vegstrekingen noen gang var vinterbrøytet. Han gikk gjennom *Kyrkjeholen*, den vesle skogen rundt kirka. Og der, på en knekt kvist hang det en vinterfrakk, - størrelse sju år.

Etter dette så jeg aldri frakken mer.

Ærlighet varer lengst

Albert Mølbach og kona hans, Emilie, var av min barndoms favoritter. De bodde på Gjøvik, og Albert var kretssekretær i Oppland krets av NMS fra 1928 til 1961. Han var virkelig rett mann på rett plass, - en dyktig forkynner, god pianist og stadig på reisefot i fylket. Noen av de over 30 årene var han også kasserer.

Nå hadde det nok vært en tilstelning med basar på lørdag, og på søndag deltok Mølbach og fru Emilie på gudstjeneste i Lesjakyrkja. Etterpå var det middag i prestegarden. Så vidt jeg husker var det sommeren før jeg skulle begynne på skolen. Det var en fin ettermiddag, og det var godt med litt frisk luft ute på tunet. Jeg hadde aldri møtt noen som snakket så vakkert som Emilie, det hørtes mer ut som om hun sang! Hun var fra Stavanger.

Så sto vi der på tunet, og hun ropte på meg, åpnet veska si og tok opp et gult og rødt og stort eple. Et rent vidunder. Trolig et «amerikaeple». Og hun sa: «Dette skal du få fordi du satt så stille og fint i kirken i dag.» Så var det vel bare å smile og si tusen takk? Men jeg hadde jo fått innprentet visse gyldne regler, så jeg - koste hva det koste ville - la hendene på ryggen og mumlet: «I va ikkje i kyrkja.» Albert og Emilie vekslet nok øyekast, og de smilte og avgjorde saken med disse forløsende ordene: «Men da skal du få det fordi du er så ærlig.»

Er det noe rart at de var av min barndoms favoritter?

Jens Amlie

Min Salme

Foto: Janne A Arntzen

EG VEIT I HIMMERIK EI BORG

T Tysk, før 1600

O 1905 Bernt Støylen

M Norsk folketone (Hallingdal)

Kyrkjelyden

1 Eg veit i himmerik ei borg,
ho skin som soli klåre,
der er kje synder eller sorg,
der er kje gråt og tåre.

2 Der inne bur Guds eigen Son
i herlegdom og æra,
han er mi trøyst og trygge von,
hjá honom eg skal vera.

3 Eg er ein fattig ferdamann,
må mine vegar fara
herfrå og til mitt fedreland,
Gud, meg på veggen vara!

Kristus

4 Eg med mitt blod deg dyrt har løyst,
eg inn til deg vil treda,
og gjeva hjarta mod og trøyst
og venda sorg til glede.

5 Er du meg tru og bruka vil
Guds ord og sakramente,
di synd er gløymd, di sorg vert still,
di heimferd glad du vente!

6 Når verdi all som drivesand
med gull og gleder viker,
då stend eg ved di høgre hand,
ein ven som aldri sviker.

Kyrkjelyden

7 Eg fattig hit til verdi kom
og rann av ringe røter,
fer herifrå med handi tom,
og dødens vald meg møter.

8 Men visst eg veit ein morgon renn
då dødens natt skal enda.
Min lekam opp or gravi stend
og evig fryd får kjenna.

9 Så hjelp oss du, vår Herre Krist,
ditt blod for oss har runne:
Din beiske død har sant og visst
oss himmelriket vunne.

10 Me takkar deg til evig tid,
Gud Fader, alle saman,
for du er oss så mild og blid
i Jesus Kristus! Amen.

Eg veit i himmerik ei borg

I år 2000 var jeg i mitt 21. år og avtjente førstegangs-tjenesten i Hans Majestets Kongens Gardes Drill-tropp. Det var et år preget av mye slit, men også mye fint, som kameratskap og det å være del av et sterkt fellesskap. Ikke minst fikk vi reise mye og opptre både i inn- og utland.

En godt minne fra flere av forestillingene våre var da vi sang første vers av salmen Eg veit i himmerik ei borg. Som det meste annet vi gjorde, skulle det øves inn og synges med militær disiplin. Derfor sitter dette verset veldig godt i minnet, og er det første jeg kommer på når jeg tenker på salmer.

Det var en ganske mektig følelse å synge den sammen med en hel militærtropp, og det beveget nok også mange av de som hørte på. Den enkle, men nydelige folketonemelodien, sammen med teksten på nynorsk rører noe i mange av oss.

Jeg synes også det er en veldig fin tekst. Budskapet, slik jeg ser det, er ganske enkelt håp gjennom å tro på noe som er større enn seg selv. Det er jo noe vi alltid trenger, men kanskje ekstra mye i den tiden vi lever i akkurat nå. Tror man på verdier som er større enn seg selv, er det lettere å skimte «borgen», håpet i det fjerne.

Sigurd Dyste

GLIMT FRA VINTERENS MØTEPLASSER

Lysmesse

Søndag 30. november var det lysmesse i Kolbu kirke. Konfirman-
tene kom inn i mørk kirke, og da
de tente lysene sine, dannet de et
kors. Konfirmantene leste tekster
om han som skulle komme som
lys i verden. Et annet navn på han
som skulle komme, var Immanu-
el. Det betyr «Gud med oss». Da
Jesus kom, sa han om seg selv at
han var verdens lys. Og det siste
han sa var at han vil være med
oss alle dager!

Vi synger jula inn med kor og korps og full kirke

Korpsmusikere fra tidligere
Kolbu Janitsjar med Pål Owe
Tandsæther og Knut Arild Jo-
hansen i spissen har startet as-
pirantkorps både på Kolbu-sko-
len og Montessori skolen. Og før
jul hadde de sin første opptreden
i Kolbu kirke – etter bare å ha
spilt noen måneder! Det ble en
stor opplevelse for oss alle. Med
seg hadde de også voksen-korps-
et. Dessuten deltok Kolbu og
Eina blandakor, Gea Lønhaug på
klarinet og operasanger Olena
Korkach fra Ukraina. Høydepunk-
tet var da kor og korps framførte
Hallelujakoret fra Händels Messi-
as – da holdt vi nesten pusten!

Misjonsgudstjeneste med besøk nesten rett fra Etiopia

Jorunn Vang har hatt presteprek-
s i kirka i Etiopia, og fortalte
mye om livet i kirka der. Det var
inspirerende å høre om bønner
og lovsangen og fellesskapet der
de hjelper og støtter hverandre.
Selv om språket var ukjent kjen-
te hun igjen trosbekjennelsen og
Fadervår, og fikk en sterk opple-
velse av kirken i verden. Vi ber for
dem på hver gudstjeneste.

AHW Helland

Lyskors - foto Jens Ulsrud

Hallelujakoret fra Händels Messias med kor og korps - foto AHW Helland

Jorun Vang forteller fra besøket i kirken i Etiopia - foto: Jan Dagfinn Hovde

KAKEFEST FOR FRIVILLIGE MED CELEBERT BESØK

Biskop Ole Kristian Bonden hygger seg sammen med blant annet ordfører Bror Helgestad og kirkeverge Rannveig Theisen.

I anledning biskopens visitas i Østre Toten hadde kirken i kommunen innbudt alle frivillige til en bugnende kakefest. At invitasjonen ble godt mottatt, var den fullsatte salen i Bygdestua på Hoffsvangen et godt bevis på. Det er også lite trolig at de mange som møtte opp angrer et sekund på at de tilbrakte kvelden i lag med biskop Ole Kristian Bonden, for dette ble på alle måten en hyggelig kveld. Folk koste seg med kaffe og deilige kaker av ulike slag, men også med sang og musikk. Medlemmer av Gospelensemblet Marmor stilte opp og det gjorde også jazzsaksofonist Hanna Paulsberg sammen med Bjørn Holm på bass. Ordfører Bror Helgestad roste den store frivilligheten i kommunen og rettet en stor takk til alle frivillige som på ulike vis bidro til beste for fellesskapet. Biskop Ole Kristian Bonden hadde på sin side valgt håpet som tema for talen til de frivillige. - Uansett hvor håpløst det ser ut og vi har vanskelig for å ta inn over oss det som skjer i verden i disse dramatiske tider, må vi ikke miste håpet, sa Bonden.

Tekst og foto: KANY

*Musikalsk innslag ved
Hanna Paulsberg og
Bjørn Holm.*

Det var bare å forsyne seg av et bugnende kakebord

VAFFELLUNSJ MED BISKOPEN

Det ble en litt spesiell Vaffellunsj, torsdag. 5. mars, med storfint besøk av biskop Ole Kristian Bonden. Hans tilstedeværelse bidro selvsagt til at flere enn vanlig fant veien til Kirkestua denne dagen, og i likhet med biskopen koste de seg med kaffe, nystekte vafler og en hyggelig prat. Diakon Janne Alvilde Arntzen sørget for at det tradisjonelle programmet med diktlesning av Karsten Nyborg og gjennomgang av primstaven for mars måned ved Åse Amlie ble gjennomført. Biskopen bidro også med diktlesning og ga ellers uttrykk for at dette var et hyggelig tiltak. Det var tydelig at han trivdes med dette som har blitt et fast månedlig innslag i Kolbu. Som takk for besøket overrakte sokneprest Anne-Hilde Wesenberg Helland biskopen et kors støpt i tinn av Espen L. Mossevik. Korset hadde en litt spesiell forhistorie. Det hadde Mossevik funnet i to deler på forskjellige steder i åkeren på Oppigarden Gaarder i Lensbygda. Det var fra rundt år 900 og var opprinnelig kommet fra landområdene Russland/Ukraina.

Sokneprest Anne-Hilde Wesenberg Helland, Espen L. Mossevik og Ole Kristian Bonden. Mossevik viser de to delene som blitt til det korset som biskop Ole Kristian Bonden holder frem. Foto: KANY

Til deg som har fått menighetsbladet tilsendt pr post

Pga stadig økende portokostnader, ser vi oss nå nødt til å ta betalt for denne tjenesten.

Du kan fortsatt lese bladet digitalt på <https://www.kirken.no/ostretoten> gratis.

Ønsker du fortsatt å få menighetsbladet tilsendt, ta kontakt med oss på telefon 950 57178 eller send en e-post til EG278@kirken.no så ordner vi faktura.

Biskop Ole Kristian Bonden bidro med diktlesning.

KONFIRMASJON I KOLBU 2026

Konfirmasjon lørdag 6. juni 2026:

Alvilde Arntzen Gulli
Anna Ulsrud
Anna Lovise Gjærde Ødegaard
Dorthe Narum Furulund
Emilie Alm
Erik Dyste Dewisme
Joel Løken
Karoline NadiaPapis-Lundstadsveen
Lucas Andreas Løvbrøtte Herland
Marius Haug-Støen
Marte Julie Hagen
Mats Smestad Johansen
Sara Iselin Lund

Tilde Olava Hoel
Vegard Martinsen Slåttum
Wilhelm Moen Tofsrud

Konfirmasjon søndag 7. juni 2026

Edvard Bakke
Isak Matheo Granum
Jens Jørgen Dyste
Lilly Ellinor Dalheim
Malin Olafsen Alm
Marcus Olijnyk-Larsen
Ronja Lysgård Leirdal
Theo Degvold

VISITASGUDSTJENESTEN

Foto Jenny Solberg

Søndag 15. mars ble vi av kirkeklokkene i Kolbu kirke ønsket velkommen til noe så sjeldent som en visitasfestgudstjeneste. I den snart 300 år gamle korskirken avsluttet biskop Ole Kristian bonden sin omfattende visitas i Østre Toten med en tankevekkende gudstjeneste. «I Guds evige kjærlighet skapes håp, tro og nytt liv. Det kan vi vende oss mot, når vi samtidig vender oss mot vår neste,» sa biskopen, som også benyttet anledningen til å gi uttrykk for at visitasen på Østre Toten hadde vært en opplevelsesrik begivenhet.

KANY

Søster Eva og søster Magnhild fra Engen kloster i hyggelig prat med biskop Ole Kristian Bonden. Foto: Karsten Nyborg.

Anne-Hilde W. Helland, prost Roger Brevik, biskop Ole Kristian Bonden - foto Jenny Solberg

Biskop og prost sammen med prester og kateketer i Østre Toten - foto Karsten Nyborg

Ronja Lysgård Leirdal og Sara Iselin Lund - foto Jenny Solberg

Tilde Olava Hoel og Vegard Martinsen Slåttum tenner regnbuelysene - foto Jenny Solberg

Fasteaksjonen 2026

Tirsdag 24. mars gikk konfirmantene fra dør til dør og samlet inn penger til Kirkens Nødhjelp. Tema for aksjonen er: Håp i en dråpe vann! Fikk du ikke besøk, er det fortsatt mulig å gi en gave på Vipps til 2426.

Fasteaksjonen forberedes - foto AHW Helland

DET SKJER I KOLBU

Vaffellunsj i Kirkestua

Andre torsdag i måneden kl 11.30 – 13
Dato for våren: 9. april, 11. juni og 13. august
Vi serverer kaffe/te og vafler.
Vi gleder oss til å se deg! Kom som du er!
God hilsen fra diakoniutvalget og staben.

Kveldsbønn i Kolbu kirke

Du er velkommen til en pust i kirkebenken første torsdagen i hver måned, kl 17.30-18. Musikk, sang, veksellesning, stillhet, lystenning og ettertanke. Det er godt å være sammen – velkommen til kirka!
Datoer for våren: 7. mai og 4. juni og 6. august.

FRILUFTSGUDSTJENESTER

Gudstjeneste ved Lønsjøen søndag 14. juni kl 11. Ta gjerne med nistekurv, og noe å sitte på. Tips: Det er anledning til dåp i Lønsjøen denne dagen!

Lotte Farstad Tokerud var en av 5 barn som ble døpt i Lønsjøen i fjor sommer - foto Marte Farstad

Olsok-gudstjeneste ved Dystealteret på Dyste gård i Kolbu, onsdag 29. juli kl 18. Ta gjerne med nistekurv, og noe å sitte på.

17. mai ved Kolbu kirke

Vi starter som i fjor med bekransning kl 9 og gudstjeneste i kirka etterpå.

Åpen kirke

Vi vil også i sommer ha åpen kirke når noen fra staben er på kontoret eller kirkegården. Gå gjerne innom for en stille stund i kirka di, når du ser skiltet stå utenfor!

Babysang på Bygdestua

Onsdager kl 11-13. Datoer kommer på hjemmesida til kirken i Østre Toten.

Barnesang 1-5 år på Bygdestua

Ca annenhver onsdag kl 16.30-17.30
Datoer framover: 18.3, 15.4, 29.4, 13.5

Det blir tid til litt lek også - foto Janne Alvilde Arntzen

KONFIRMASJON 2027!

Torsdag 23. april kl. 18-19 er det et felles **informasjonsmøte** i Hoff kirke for alle nye konfirmanter og foresatte fra alle menighetene i Østre Toten.

Konfirmantpåmelding skjer via en lenke på nettsida til Kirka i Østre Toten. Påmeldingen åpner fredag 24. april!

Kolbu-konfirmanter: Vi har **Bli-kjent-samling** i Kolbu kirke onsdag 10. juni kl. 15. Ta bussen til kirka, rett fra skolen!

Konfirmantleiren er 2.– 6. august 2026 på Viken Folkehøyskole på Gjøvik.

Noe av undervisningen gjennom året er sammen med konfirmanter i hele Østre Toten, men det meste foregår i Kolbu.

Velkommen som konfirmant i Kolbu kirke!
Hilsen Janne og Anne-Hilde

NOTISER

DET NORSKE MISJONSSKAP har sitt område-møte/årsmøte i Raufoss kirke 26. april.

Gudstjeneste kl.11.00. Kirkekaffe og årsmøte. Thailandmisjonær Anne Storstein Haug deltar på gudstjenesten og på kirkekaffen. Alle velkommen!

SØNDAGSSKOLENS HUS TABOR

Leies ut til f.eks dåp, konfirmasjon, minnesamvær og fødselsdager. Kontakt Johan Stensrud, tlf. 94895445.

LEIE AV KOLBU KIRKESTUE

Kontakt Kirken i Østre Toten:
Telefon: 61 14 70 10
Epost: kirken.ostretoten@kirken.no

Sånn kan det dekkes i Kolbu kirkestue - foto AHW Helland

Vi støtter menighetens arbeid

**Kolbu menighet
er glad for støtte!**
**Bruk gjerne
Vipps 100651.**
Stor Takk!

VELKOMMEN TIL GUDSTJENESTE

02.april: Skjærtorsdagsgudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00
Anne-Hilde W. Helland

05.april: Høytidsgudstjeneste 1.påskedag

Kolbu kirke kl.11.00
Anne-Hilde W. Helland

19.april: Gudstjeneste med årsmøte etterpå

Kolbu kirke kl.11.00
Anne-Hilde W. Helland

03.mai: Samtalegudstjeneste

Kolbu kirke kl.18.00
Anne-Hilde W. Helland, Janne A. Arntzen

17.mai: Bekransning og gudstjeneste

Bekransning ved Kolbu kirke kl 9.00
Gudstjeneste ca kl.09.30
Anne-Hilde W. Helland

24.mai: Høytidsgudstjeneste 1.pinsedag

Kolbu kirke kl.11.00
Anne-Hilde W. Helland

06.juni: Konfirmasjonsgudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00
Anne-Hilde W. Helland, Janne A. Arntzen

07.juni: Konfirmasjonsgudstjeneste

Kolbu kirke kl.11.00
Anne-Hilde W. Helland, Janne A. Arntzen

14.juni: Friluftsgudstjeneste

Lønsjøen kl 11.00
Anne-Hilde W. Helland

Ring 116 111 eller
chat med oss på
116111.no

Land Trykkeri as

- få det trykt i Land du også!

LT@landtrykkeri.no

SLEKTERS GANG

DØPTE

Selma Skogan Holthe
Ole Magnus Kirkeby
Alma Rogne Smestad
Ulrik Grinaker

DØDE

Reidun Målfrid Eriksrud
Reidar Ottosen
Helene Lundby
Henry Eriksen
Kristin Solberg Holje
Terje Lundby
Paul Hilmar Pedersen
Erling Bjerregård

Dåp 8 mars i Kolbu kirke -
Alma Rogne Smestad - foto Karin Narum

Dåp 8 mars i Kolbu kirke -
Ulrik Grinaker - foto Karin Narum